

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับ
ชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่าง
ประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ในจังหวัดสกลนคร**

**FACTORS AFFECTING THE ACHIEVEMENT OF ORDINARY NATIONAL
EDUCATION TEST TO LEARNING AREA OF FOREIGN LAUNUAGES (ENGLISH)
OF THE STUDENTS IN GRADE 6 OF PRIMARY ENDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE IN SAKONNAKHON PROVINCE**

สมพร หลิมเจริญ, รณชัย ศรีรัฐญาวงศ์ และรัชกร ประสีระเตสัง

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตขอนแก่น

*Corresponding email: somporn1405@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยและผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 244 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ซึ่งแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น (r) เท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสหสัมพันธ์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนของครู ด้านพฤติกรรมการสอนของครู ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านพฤติกรรมการมุ่งมั่นใฝ่สัมฤทธิ์ของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนของครู (X_{21}) ด้านพฤติกรรมการสอนของครู (X_{22}) ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน (X_{31}) และด้านพฤติกรรมการมุ่งมั่นใฝ่สัมฤทธิ์ของครู (X_{23}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.01โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 27.90 และมีสมการถดถอยรูปคะแนนดิบและรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Y = 0.213 + 0.076 (X_{21}) + 2.895 (X_{22}) + 1.587(X_{23}) + 2.098 (X_{31})$$

$$Z = 0.183 (X_{21}) + 0.273 (X_{22}) + 0.148(X_{23}) + 0.213(X_{31})$$

คำสำคัญ: ปัจจัย, การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET) , กลุ่มสาระการเรียนรู้

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the relationship between the factors and the achievement of the basic national educational test (O-NET) in the learning subject group (English) in grade 6. 2. to This study was to study the factors affecting the achievement of the basic national educational test (O-NET) in the learning subject group (English) in grade 6. The sample group was English teachers. Grade 6, 244 people The instrument used for data collection was a questionnaire on factors affecting test achievement. The questionnaire had a reliability (r) of 0.86. The statistics used in the research were percentage, correlation, and the multiple correlation coefficient.

The research results found that: 1. The factors of teaching experience of teachers, teaching behavior of teachers, learning behavior of learners and the teacher's commitment to achievement behavior There was a positive correlation with the achievement on the basic national educational test (O-NET) Grade 6 at the statistical significance level of .01. There was no statistically significant

correlation. 2. The factors affecting the achievement of the basic national educational test (O-NET) Grade 6 were teachers' teaching experience (X_{21}), teacher's teaching behavior (X_{22}), learning behavior (X_{22}), knowledge of the learners (X_{31}) and the behavioral commitment to achievement of teachers (X_{23}) with statistical significance at Level .01, which can jointly predict 27.90% and has regression equations for raw scores and standard scores as follows:

$$Y = 0.213 + 0.076 (X_{21}) + 2.895 (X_{22}) + 1.587(X_{23}) + 2.098 (X_{31})$$

$$Z = 0.183 (X_{21}) + 0.273 (X_{22}) + 0.148(X_{23}) + 0.213(X_{31})$$

Keywords: Factors, basic national educational testing (O-net), learning subject groups

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงโลกปัจจุบันด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวหมุนเร็วมากขึ้น การสื่อสารกับโลกภายนอกจึงกลายเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งทำให้บทบาทภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ กับเด็กรุ่นใหม่ ที่จะก้าวสู่การเป็นอนาคตของประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ด้วยภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุด ภาษาหนึ่งและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการจัดการตนเอง แสวงหาความรู้ เชื่อมโยงกับวิชาอื่น ๆ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ ภาษาอังกฤษไม่ได้สำคัญเพียงเพราะประโยชน์ในด้านอาชีพ การเปิดโลก หรือการเชื่อมต่อกับผู้คนเท่านั้น ภาษาอังกฤษยังสำคัญในระดับประเทศ เพราะถือเป็นตัวชี้วัดโอกาสในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจของประเทศด้วย ดังนั้นคนไทยยุคโลกาภิวัตน์จำเป็นต้องมีทักษะความเป็นนานาชาติ หรือทักษะสากลเพื่อติดต่อสื่อสารกันในสังคม ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงผู้คนในประชาคมโลกได้อย่างกว้างขวาง ทำให้มีความจำเป็นในการให้ความรู้ การใช้ภาษาอังกฤษในฐานะ

ภาษาสากลแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง ทั่วถึง มีทักษะและสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเข้าถึงแหล่งความรู้ได้ (วิจิตร ศรีสอาน, 2561)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ โดยกำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนภาษาต่างประเทศในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน และกำหนดให้การเรียนภาษาอังกฤษทุกระดับชั้นของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชา และจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษโดยมีประกาศการบริหารจัดการเวลาเรียนให้เพิ่มเติมเวลาสอนภาษาอังกฤษป.1-ป.3 จาก 40 ชั่วโมง/ปี เป็น 200 ชั่วโมงต่อปีอีกด้วย แต่จากการจัดอันดับวัด

ความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับนานาชาติของสถาบันสอนภาษาอังกฤษ (Education First) ประจำปี 2022 ได้สำรวจประชากร 2.1 ล้าน ใน 111 ประเทศ พบว่า ประเทศไทยติดอันดับ 97 ของโลก จากการทดสอบทั้งหมด 111 ประเทศ จัดอยู่ในกลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพในระดับต่ำมาก (EF Education Proficiency Index, 2022) สอดคล้องกับผลทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) โดยภาพรวมทั้งประเทศ พบว่า ผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ มีผลการทดสอบอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ถึง 50 % และจากการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนในจังหวัดสกลนคร ย้อนหลัง 5 ปีการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการทดสอบค่อนข้างต่ำติดต่อกัน โดยปีการศึกษา 2561 มีผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.52 ปีการศึกษา 2562 มีผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 30.24 ปีการศึกษา 2563 มีผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 37.49 ปีการศึกษา 2564 มีผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 34.55 และ ปีการศึกษา 2565 มีผลคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 33.14 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565)

โรงเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตรและส่งผลให้นักเรียนมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานที่สูงขึ้น ดังที่ อุมพร สันตจิตร (2552) ได้กล่าวว่า โรงเรียนจะสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่กำหนดได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆด้านที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วยปัจจัยแรก คือ ปัจจัยด้าน

ผู้บริหาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและวิสัยทัศน์ในการบริหารงานของผู้บริหาร ปัจจัยที่สอง คือปัจจัยด้านครูผู้สอนซึ่งเกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอน ความพึงพอใจในการทำงานของครู และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครู และปัจจัยสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านสถานศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และวัฒนธรรมในการบริหารโรงเรียนให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จ สอดคล้องกับ ยืนยง ราชวงษ์ (2565) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่สำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ประกอบด้วย 1. ปัจจัยด้านครู 2. ปัจจัยด้าน พ่อ แม่ ผู้ปกครอง 3. ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา 4. ปัจจัยด้านบรรยากาศในสถานศึกษา และ 5. ปัจจัยด้านผู้เรียน จากการศึกษาวิจัยของ ชลดา ชลสวัสดิ์ (2555), ชนิตา ยอดสาลี (2559), วราภรณ์ ลวงสวาส และคณะ (2561) และ กันตพัฒน์ มณฑา (2561) ที่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และได้ข้อค้นพบที่สอดคล้องตรงกันว่า ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ด้านครูผู้สอน และด้านผู้บริหารโรงเรียน ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กชพร ใจอดทน และอรณีชชา ทศตา (2564) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้าน อุปกรณ์สื่อ/เทคโนโลยี และปัจจัยด้านครูผู้สอนส่งผลและสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 กนกภรณ์ เทลสินทโชติ (2560) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1 พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน คือ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 อย่าง มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ชวิศา พรหมขวัญ (2558) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การนิเทศ ภายในกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่า การนิเทศ ภายในของสถานศึกษาในแต่ละด้าน กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กิตติศักดิ์ เชื้อนวนงค์ และคณะ (2564) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของศูนย์การศึกษาพิเศษ เครือข่าย 7 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษา พบว่า แรงจูงใจ ใฝ่ สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรมี ความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของศูนย์ การศึกษาพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากความสำคัญ สภาพปัญหาและการ วิเคราะห์และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความ สนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน(O-NET) กลุ่มสาระการ เรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียน ในจังหวัดสกลนคร โดยนำแนวคิดและผลการ วิเคราะห์สังเคราะห์งานวิจัยดังกล่าวมาใช้เป็น แนวทางในการกำหนดตัวแปรที่จะศึกษาว่า มีปัจจัย ตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อเป็น ข้อมูลให้กับผู้บริหาร ครูผู้สอน และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงการจัด การศึกษาในโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่สูงขึ้นต่อไป

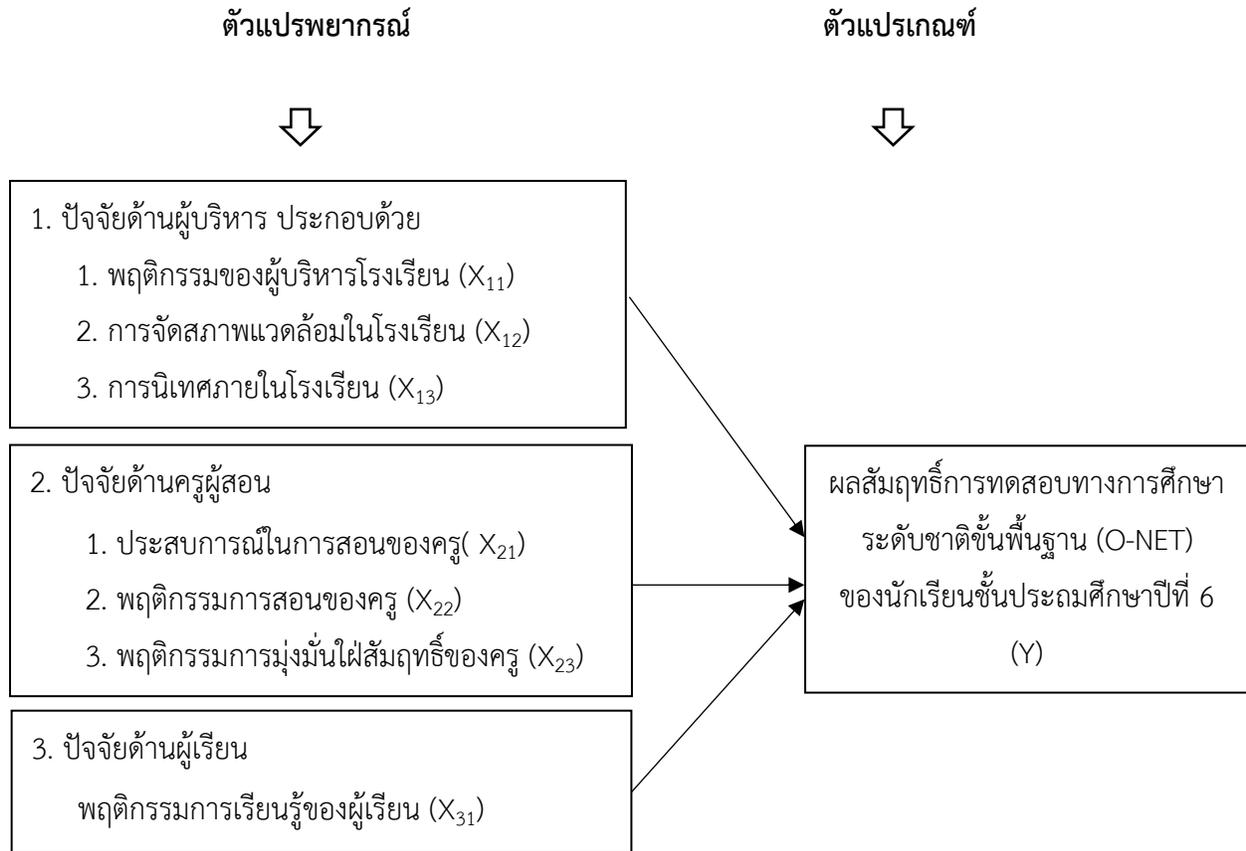
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย และผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการ เรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการ เรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด สกลนคร

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่มุ่ง ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ แนวคิด ทฤษฎี ของนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา คุณภาพการจัดการศึกษา และเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มี ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการศึกษาวิจัย ของ ชลดา ชลสวัสดิ์ (2555), ชวิศา พรหมขวัญ (2558), ชนิตา ยอดสาลี (2559), กนกภรณ์ เทสินทโชติ (2560) วราภรณ์ ลวงสวาส และคณะ (2561) กชพร ใจอดทน และอรณิชา ทศตา (2564) กิตติศักดิ์ เชื้อนวนงค์ และคณะ (2564) และยีนง ราชวงษ์ (2565) มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดตัวแปรและ กรอบแนวคิดเพื่อใช้ในการวิจัย ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในจังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1-3 จำนวน 615 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 630 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2564 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร จำนวน 244 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการ ยามาเน่ (Yamane.1973) โดยใช้สูตร $n =$ ทำการ

สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ดำเนินการดังนี้ 1. แบ่งกลุ่มโดยมี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด สกลนครเป็นกลุ่ม 2. สุ่มอย่างง่ายครูผู้สอน ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่ สัมครใจเข้าทดสอบระดับชาติในแต่ละกลุ่มสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาตามสัดส่วน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็น แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนของครู และคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-net) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 1. ด้านพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 15 ข้อ 2. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน จำนวน 10 ข้อ 3. ด้านการนิเทศภายในโรงเรียน จำนวน 11 ข้อ 4. ด้านพฤติกรรมการสอนของครู จำนวน 14 ข้อ 5. ด้านพฤติกรรมการมุ่งมั่นใฝ่สัมฤทธิ์ของครูจำนวน 10 ข้อ และ 6) ปัจจัยด้านผู้เรียน ได้แก่ ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 70 ข้อ และได้นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการของงานวิจัย ตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม จากการตรวจสอบนำผลมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามซึ่งมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำผลการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดย การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประสานขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 2 และ เขต 3 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดโดยส่งแบบสอบถามการวิจัยให้แต่ละเขตพื้นที่การศึกษาผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัด เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

2. นำแบบสอบถามที่ส่งคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและนำมาใช้การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows version 16 เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ค่าสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์ โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สันต์ โปตักโมเมน

3. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และสร้างสมการพยากรณ์ทั้งสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.00 เป็นเพศชาย ร้อยละ 27.00 ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดร้อยละ 66.00 จบการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 32.80 จบปริญญาเอก ร้อยละ 1.20 และผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การสอนเฉลี่ย 13.46 ปี

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยและผลสัมฤทธิ์ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สันต์ โพรดักโมเมนต์ (Pearson Product Moment Correlation) รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน(O-net) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวแปรปัจจัย	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₂₁	X ₂₂	X ₂₃	X ₃₁	Y
X ₁₁		.628**	-.110	.061	.001	.536**	.008	.050
X ₁₂			-.113	.065	.037	.550**	.022	.053
X ₁₃				.036	.086	-.029	.058	-.023
X ₂₁					.113	.132*	.121	.261**
X ₂₂						.103	.525**	.422**
X ₂₃							.074	.216**
X ₃₁								.389**

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย รวม 7 ปัจจัย มีค่าอยู่ระหว่าง -.029 ถึง 0.628 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยแต่ละตัวกับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนของครู ด้าน

พฤติกรรมการสอนของครู ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และด้านพฤติกรรมการมุ่งมั่นใฝ่สัมฤทธิ์ของครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน(O-net) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน(O-net)ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ได้ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-net) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Model	B	Std. Error	Bata	t	Sig
ค่าคงที่ (a)	0.213	3.555		0.060	.95
ด้านพฤติกรรมการสอนของครู (X ₂₂)	2.895	0.687	0.273	4.212	.00
ด้านประสิทธิภาพการสอนของครู (X ₂₁)	0.076	0.023	0.183	3.270	.00
ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน (X ₃₁)	2.098	0.638	0.213	3.288	.00
ด้านพฤติกรรมมุ่งมั่นใฝ่สัมฤทธิ์ของครู (X ₂₃)	1.587	0.597	0.148	2.659	.00

R = .528 R² = .279 SE.est = 4.288 F = 23.022**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการสอนของครู (X₂₁) ด้านพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน (X₂₂) ด้านพฤติกรรมเรียนรู้ของผู้เรียน (X₃₁) และด้านพฤติกรรมมุ่งมั่นใฝ่สัมฤทธิ์ของครู (X₂₃) สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยที่สามารถทำนายได้มากที่สุดคือ ด้านพฤติกรรมสอนของครูผู้สอน ($\beta=0.273$) รองลงมา คือ ด้านพฤติกรรมเรียนรู้ของผู้เรียน ($\beta=0.213$) ด้านประสิทธิภาพการสอนของครู ($\beta=0.183$) และด้านพฤติกรรมมุ่งมั่นใฝ่สัมฤทธิ์ของครู ($\beta=0.148$) ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 4 ตัวแปรสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 27.90 ซึ่งสามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Y = 0.213 + 0.076 (X_{21}) + 2.895 (X_{22}) + 1.587(X_{23}) + 2.098 (X_{31})$$

$$Z = 0.183 (X_{21}) + 0.273 (X_{22}) + 0.148(X_{23}) + 0.213(X_{31})$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การทดสอบระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-net) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร มีประเด็นที่สำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากการศึกษาคความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆกับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยด้านประสิทธิภาพการสอนของครู ด้านพฤติกรรมสอนของครูผู้สอนและด้านพฤติกรรมมุ่งมั่นใฝ่สัมฤทธิ์ของครูผู้สอนมี

ความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุศรา เต็มลักษณะ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่า ปัจจัยด้าน ผู้เรียน ด้านครูผู้สอนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำ นักงาน เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำ นักงาน เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ที่ระดับ .05 และจากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัย ด้านการนิเทศภายในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อยู่ในระดับต่ำมาก สอดคล้องกับผล การศึกษาของ ภควัต เทคนธรรม (2552) ได้ศึกษา สภาพการนิเทศภายในสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย พบว่าสภาพ การนิเทศภายในสถานศึกษาโดยภาพรวมมี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เกิดจากการทำแบบทดสอบ ประเมินผลระดับชาติอยู่ในระดับต่ำมาก อย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการที่ ปัจจัยด้าน การนิเทศภายในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) ต่ำมากและเป็นไปในทิศทางลบ อาจ เนื่องมาจากโรงเรียนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติ การนิเทศ เป็นอย่างดีอยู่ในระดับมากแต่การวางแผนการนิเทศ ภายในโรงเรียนและจัดทำแผนการนิเทศภายใน โรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบภาพรวมที่มีการนิเทศ

ภายในโรงเรียนครอบคลุมทั้ง 4 งานของโรงเรียนตาม โครงการในระบบประกันคุณภาพภายในโรงเรียน ตลอดจนทั้งครอบคลุมงานนโยบายของหน่วยงาน ต้นสังกัดที่มีค่อนข้างมาก จึงทำให้การนิเทศที่มุ่งเน้น การนิเทศการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อ ส่งเสริมยกระดับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี ค่อนข้างน้อย มีขั้นตอนไม่แน่นอนและขาดความ ต่อเนื่อง จึงส่งผลทำให้ปัจจัยด้าน การนิเทศภายใน โรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์การ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

2. จากผลการศึกษาปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์การ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้น พื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ปัจจัยด้าน ประสิทธิภาพการสอนของครู ด้านพฤติกรรมการ สอนของครู ด้านพฤติกรรมการมุ่งมั่นใฝ่สัมฤทธิ์ของ ครู และปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน สามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์การทดสอบทาง การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ได้อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอำนาจการทำนาย ร้อยละ 27.90 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ญาณิศา อัครทรงพล และคณะ (2559) ได้ศึกษาตัว แปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ที่พบว่า ตัวแปรด้านความรู้พื้นฐานของ นักเรียน ตัวแปรด้านพฤติกรรมการสอนครู ตัวแปร ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และตัวแปรด้านการส่งเสริม การเรียนของผู้ปกครอง สามารถร่วมกันคะแนนการ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ได้ร้อย ละ 81.70 สมศักดิ์ วันโย (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำ นักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า

ปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของครู และแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 40.7 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เนตรชนก วงศ์สุเทพ (2561) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและพฤติกรรมการสอนของครูมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .07 และ .10 ตามลำดับ และตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ การสนับสนุนของโรงเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .13 และ .02 ตามลำดับ จากข้อค้นพบดังกล่าวจะพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลและสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเพียงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเท่านั้นที่สามารถทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากปัจจัยด้านครูและปัจจัยด้านผู้เรียนเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน จึงน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ปัจจัยด้านครูและด้านผู้เรียนสามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านผู้บริหารไม่

สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนเป็นปัจจัยทางอ้อมที่ส่งผลคุณภาพผู้เรียนแต่ส่งผลโดยตรงต่อครูผู้สอน ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาที่พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) น้อยมาก แต่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านครูค่อนข้างมาก

องค์ความรู้จากการวิจัยสู่การพัฒนา

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูผู้สอนและคุณภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมุ่งเน้นให้ความสำคัญการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนทั้งในด้านทักษะกระบวนการจัดการเรียนรู้ และด้านการเสริมสร้างแรงจูงใจให้สัมพันธ์เพื่อให้ครูผู้สอนสร้างขวัญและกำลังใจให้ครูผู้สอนอย่างต่อเนื่องเป็นหลัก ในส่วนครูผู้สอนจะต้องมีการเสริมสร้างแรงบันดาลใจมีพฤติกรรมเชิงบวกกับผู้เรียนอย่างเสมอภาคและต่อเนื่องเพื่อทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดีในการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน และมีนิสัยใฝ่เรียนรู้อย่างยั่งยืนอันจะนำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครู และปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนสามารถ

ทำนายผลสัมฤทธิ์ที่มีค่าน้ำหนักความสำคัญเป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 ตามลำดับ ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการจัดการศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูผู้สอนในด้านการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีการสร้างขวัญกำลังใจอย่างสม่ำเสมอเท่าเทียมกัน และใช้เทคนิคกระบวนการกระตุ้นให้ครูผู้สอนเกิดแรงจูงใจในการใฝ่สัมฤทธิ์ และ มีการนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำใน การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ๆอย่างต่อเนื่องเป็นระบบและมีเป้าหมายในการเยี่ยมชั้นเรียนอย่างชัดเจน เน้นการนิเทศการจัดการเรียนรู้เป็นสำคัญโดยใช้การนิเทศให้คำปรึกษาแนะนำอย่างสร้างสรรค์ไม่ใช่เป็นการไปจับผิด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยสามารถร่วมกันทำนายผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน(O-net) วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีค่าอำนาจการพยากรณ์เพียงร้อยละ 27.90 แสดงว่าน่าจะมีปัจจัยอื่นๆที่จะหนุนเนื่องทำให้มีค่าอำนาจการพยากรณ์ที่สูงขึ้นมากกว่านี้ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) วิชาภาษาอังกฤษ เพิ่มเติมอีก เช่น ปัจจัยด้านครอบครัว เป็นต้น และควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กขพร ใจอดทน และอรณิชา ทศตา. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)*, 27(2), 29-41
- กนกภรณ์ เทสินทโชติ (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กิตติศักดิ์ เชื้อนางวงศ์ และคณะ (2564). แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของศูนย์การศึกษาพิเศษ เครือข่าย 7 สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษา. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 4(4), 53-64.
- ชนิดา ยอดสาลี. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ชลดา ชลสวัสดิ์. (2555) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 12(1), 49-50.
- ชวีศา พรหมขวัญ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*, 8(2), 119-126.

- ญาณิศ อัครทรงพล, ปริญญาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ และคณะ. (2559) ตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 15(3), 130-137.
- เนตรชนก วงศ์สุเทพ. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนศิลป์ (ภาษาจีน) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุศรา เต็มลักษณ์. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. *วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 26(3), 26-36.
- ภควัต เทศนธรรม. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพการณ์เทศภายในสถานศึกษากับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ยีนยง ราชวงษ์ (2565). *ปัจจัย 5 กับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน, 2564, จาก [https:// www.gotoknow.org/posts/364514](https://www.gotoknow.org/posts/364514)
- วรภรณ์ ลวงสวาส และคณะ. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 . (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิจิตร ศรีอ้าน. (2561). *การเรียนการสอนและการใช้ภาษาอังกฤษในยุคไทยแลนด์ 4.0*. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2564, จาก <https://www.wu.ac.th/th/news/14259>.
- สมศักดิ์ วันโย. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2565). *รายงานผล O-NET ด้วยแผนที่ประเทศไทย*. สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน, 2565, จาก <https://www.niets.or.th/th/catalog/view/3121>.
- อุมาพร สันตจิตร. (2552). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- EF English Proficiency Index. (2022). *The world's largest ranking of countries and regions by English skills*. Retrieved 18 September 2021, From <https://www.ef.co.th/epi/>.
- Yamane (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper and Row Publication.